

Spendera

Venetos goda viner Sid 60

**"Syssel-
sättning är
bra så länge
det inte
urartar till
arbete"**

Rickard Enkvist

»
**Intresset
för vin är
mer än en
hobby**

FOTO: CARIN TEGNER

Dröm blev sann i Andalusien

På en plats i de andalusiska bergen där romarna en gång i tiden gjorde vin har en svensk förverkligat sina drömmar. Han gör sitt eget vin som heter just drömmar - Sueños.

Spendera

Andalusien har knappast gjort sig känt för kraftiga, röda viner. Det har mest handlat om söta Malaga-viner eller sherry från Jerez.

Det ska antagligen till en galen svensk för att ens försöka skapa ett vin på tempranillo-druvan så långt söderut. De riktigt högklassiga spanska rödvinerna gjorda på den druvan kommer annars från norra Spanien.

Rickard Enkvists galna satsning som började för elva år sedan har på senare år burit frukt. Många av hans viner har prisats i olika sammanhang. Vinerna har även fått kvalitetsstämpelein D.O, en kvalitets- och ursprungsmärkning som kan sättas på flaskan. Märkningen blir Sierras de Malaga och vinerna kan klassificeras som Crianza, Reserva och Gran Reserva.

- Med det har vi tagit steget upp i vinsocieteten. Det känns förstås väldigt kul och inspirerar oss till att bli ännu bättre.

D.O-märkningen innebär också att hans vin kan komma med i internationella vinkataloger.

Malmöiten Rickard Enkvist lämnade Sverige 1988. Då hade han gjort goda affärer på fastigheter och byggprojekt. Han hade också startat ett mediebolag med kontor i Malmö, Göteborg, Stockholm, Köpenhamn, Oslo, Düsseldorf och London.

Han flyttade först till Belgien och senare till London. Bolaget børsintroducerades i England och under fem år reste han kors och tvärs över jordklotet.

- Så fort jag fick tid över besökte jag vingårdar i Australien, Sydamerika, Sydafrika, USA, Frankrike och Spanien, berättar han.

Till Spanien, eller rättare sagt Andalusien, kom han första gången 1979. Ett nymornat Spanien som precis vaknat efter Francos långa diktatur.

Under den här tiden blev han nästan stamkund hos de fina, men då okända, vingårdarna i norra Spanien. Mest förtjust blev han i Ribera Del Duero-viner och i synnerhet den Tinto

Pesquera som kom från Bodega Alejandro Fernández.

Ett vin som bara några år senare fick 98 av 100 möjliga poäng av vingurorn Robert Parker.

Rickard Enkvist köpte 4 000 flaskor 1986 och började bygga upp en anseglig vinsamling.

Det var under en av dessa inköpsresor som en av vingårdarnas ägare surnade till på alla hans frågor om vinodling och tyckte att han kunde odla själv i stället.

- Det där slog rot och har funnits som en dröm under åren, säger han.

Under många år i södra Andalusien hade han åkt upp i bergen kring Gaucin. I början av 90-talet hittade han en naturlig katakomb utanför byn som kunde bli perfekt för att lagra vin.

- Då dök tanken upp om att göra vin själv. Det är en bra

plats för vinodling, västlig sluttning, det ligger högt, 650 meter över havet, det är snö på vintern och dessutom har vi Atlantvindarna.

- Det enda som oroade mig var om tempranillo-druvan skulle fungera i södra Spanien, säger han.

Bodega Cezar är den enda vingården i Gaucin och här har inte odlats vin sedan romartiden.

1998 sattes de första ame-

rikanska rotstockarna (motståndskraftig mot vinlusen) och på dem ympades tempranillo-skott.

Samtidigt byggdes hans stora fastighet klar ovanför, ett slottsliknande hem, en liten kyrka efter grekisk modell och en stor anläggning med alla maskiner för att framställa vin.

De första skördarna kom 2002 och 2003. Det mesta slängdes. Men 2004 hände något.

- Den årgången vann vi första pris i Ojén i konkurrens med 32 andra odlare så det var ju fantastiskt, säger Rickard Enkvist.

Vi, är han själv och oenologen, vinnmästaren, och den ytterst ansvarige för att vinet blir så bra som möjligt, José Manu-

Några av Bodega Cezars viner. Dessertvinet Sofia, rödvinet Sueños och den vita Eleonor.

”För en vinälskare som jag, är det här förstås den ultimata drömmen. Att mitt vin dessutom blivit så bra att det fått priser gör det inte mindre drömligt”

Rickard Enkvist

FOTO: CARIN TEGNER

el Cabañas från Cadiz.

- Det vi gör här är ett högkvalitativt vin, en långsam process där vi tömmer faten tre gånger. Men det viktigaste är ändå druvorna. Inte ens den bästa teknik kan kompensera undermåliga druvor, säger han.

Men hur det än går med priser och beröm får inte drömmen bli för omfattande.

- Jag vill inte att det här ska bli större. Jag är pensionär och jag brukar säga att sysselsättning är bra så länge det inte urartar till arbete, säger Rickard Enkvist.

Produktionen ligger i dag på på 15 000-20 000 flaskor per år men då finns också det vita Eleonor, dessertvinet Sofia, det lite billigare och enklare röda vinet Greta och ytterligare ett vitt, Astrid, med i sortimentet.

När det gäller investerings-

kostnaderna för vingården vill han behålla det för sig själv.

- Vingården är privat och familjeägd och går helt på eget kapital, utan externa finansierare, varför investeringen förblir en familjehemlighet, säger han.

Paret Rickard och Inga-Lill Enkvist bor i vanliga fall i Schweiz, och stora delar av året sköts hus och trädgård av några spanjorer. Till skörden i september till oktober är paret tillbaka.

Odlingen är på tre hektar och allt måste skördas på en dag. Ett antal skickliga druvplockare kallas in och plockar utan att druvorna går sönder. För att kunna hålla rätt kapacitet köps druvor också in från närliggande Ronda.

Det vin som skördats och fermenterats i komplicerade

procedurer hamnar så småningom i franska ekfat under ett års tid.

Det tappas på flaska där det får ligga ytterligare ett år innan det får etikett.

- 2006 var ett riktigt kanonår. Det vinet har nu legat två år på fat och snart två år på flaska. Den finns nu som Gran Reserva, säger en mycket stolt Rickard Enkvist.

Den galne svensken har till och med börjat bli accepterad i byn Gaucin och dess närhet.

- I början var det nog inte många häromkring som trodde på att vi skulle kunna ha en vinodling och bodega häruppe. Men nu kan vi faktiskt sätta upp ”ett vin från Gaucin” på etiketten när vi fått vår D.O. och det har gjort många Gaucinbor stolta, säger han.

Urban Nilmander
red@privataaffarer.se

Rickard och Inga-Lill Enkvist tycker att den nuvarande produktionen räcker bra. De vill inte växa.

Bomarknaden

Prisfallen stannar upp

Spanien drabbades hårt av finanskrisen, och fastighetsmarknaden i landet vände nedåt i slutet av 2007. Sedan dess har priserna fallit med runt 18 procent, enligt statistik från det spanska värderingsföretaget Tinsa. Vid medelhavskusten har nedgången varit ännu större, närmare 30 procent. Prisfallet har dock stannat upp och 2010 backade priserna med knappt 4 procent.

Daniel Nilsson, försäljningschef för Fastighetsbyrån i Spanien, räknar dock med att vi nu har det värsta bakom oss.

- Jag tror att priserna kommer att ligga ganska stilla under 2011 och 2012 för att sedan möjligen vända upp under 2013. Men för hus med sämre lägen kan det vara så att priserna ska ned en bit till, säger Daniel Nilsson.

Att köpa hus i Spanien är inte som att göra det i Sverige.

- När det gäller själva köpprocessen så är den mer byråkratisk i Spanien och det är mer pappersarbete. Även efterarbetet med elbolag, vattenbolag och annat är mer krångligt, säger Daniel Nilsson.

Dessutom ska man vara uppmärksam på att det tillkommer transaktionskostnader på runt 10 procent på priset. Kostnader som går till mervärdesskatt, lagfartskostnader och avgifter för Notarius publicus.

En annan skillnad är att det normalt inte förekommer någon budgivning i Spanien. Den som först lägger upp det efterfrågade priset får köpa huset.